

mati osv. om at sikre borgerrettigheder, om bare de simpleste borgerrettigheder, f.eks. at man ikke skulle have giftgas i hovedet, som man jo fik i det kurdiske mindretals område, som jeg nævnte før, hvor man skønner, at 300.000 mennesker blev dræbt. De ting har man fra verdenssamfundet følt sig nødsaget til at gribe ind over for efter en mangeårig indsats på diplomatisk vis. Diplomatiets ophører også et vist sted.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Nu er hr. Hans Kristian Skibby jo ny her i Folketinget, men han har selvfølgelig haft lejlighed til at følge med i politik. Og nu har vi jo set, at Dansk Folkeparti, og tidligere da det var Fremskridtspartiet, stort set har stemt imod al international deltagelse fra dansk side i forbindelse med forskellige opgaver, ikke mindst på Balkanområdet osv. De har stemt konsekvent hele vejen igennem.

Kl. 21.00

Derfor er mit spørgsmål: Med den ivrighed, der er her, hvor man ikke engang vil overveje en exitstrategi for vores engagement i Irak, er det ensbetydende med, at Dansk Folkeparti fremover blot blindt vil stemme for alt, hvad der måtte komme af FN-resolutioner og andet? Jeg tænker også lidt på Israel og sådan nogle ting. Man er blevet hundrede procent FN-orienteret i sine beslutninger og har glemt alt om den politik, man tidligere førte. Det er altså en helt ny politik fra Dansk Folkepartis side.

(Kort bemærkning).

Hans Kristian Skibby (DF):

Nu skal jeg jo ikke stå her og forsvare, hvad andre partier har gjort i andre parlamentariske forsamlinger og her i Folketinget mange år tilbage.

Dansk Folkeparti er et politisk parti på lige fod med alle mulige andre, som indgår i politiske drøftelser og i politiske forlig og tager stilling fra sag til sag i sager som denne her f.eks., hvor man jo stod i en meget, meget speciel situation, hvor det var verdenssamfundet, der efter mange, mange år prøvede på at finde en løsning, en diplomatisk løsning, en politisk løsning, en løsning, som kunne tilgodese både den ene og den anden part.

Det kunne man ikke, man kunne ikke blive ved med at have den her lange snor over for det irakiske styre, som dengang var med Saddam Hussein i spidsen. Der var man nødt til til sidst

at sige, at hvis der skal være troværdighed i FN-regi, hvis der skal være troværdighed om den måde, som FN opererer på, og den måde, man laver aftaler på, så har FN også pligt til at gribe ind.

Det var det, man gjorde, ikke med det FN-mandat, som er blevet nævnt af flere her i dag, men med et mandat fra en masse nationer, som gik sammen i en koalitionsstyrke og sørgede for at åbne for det, der var nødvendigt, netop at man fik fjernet Saddam Hussein.

Det har ikke noget at gøre med alle mulige andre verdenspolitiske brændpunkter. Dem kan vi finde mange af, vi behøver ikke at gå så langt væk, vi har Irlandproblematikken osv. Dem har vi mange af rundtomkring i verden. Men vi tager altså stilling her i dag til irakproblematikken og ikke til alle mulige andre, så det svarer jeg ikke på.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Nu beskrives det som en helt speciel situation i Irak. Var det ikke specielle situationer, vi havde på Balkan i forskellige sammenhænge, Bosnien, Kosovo osv.? Det var da også meget specielle situationer.

Mit spørgsmål går i og for sig ganske åbent på: Har Dansk Folkeparti totalt skiftet politik, så man nu fremover er villig til at sende et dansk bidrag, som vi andre har gjort i mangfoldige tilfælde, når der i øvrigt var brug for det, på baggrund af en beslutning her i Folketinget? Så synes jeg da, det på mange måder er udmærket, men hvor har vi Dansk Folkeparti henne sådan mere principielt i de sager her?

(Kort bemærkning).

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg synes da, det var mere spændende at høre, hvor vi har Socialdemokraterne henne i det billede, for omkring Balkanproblematikken, som ordføreren selv nævner, var Socialdemokraterne jo på daværende tidspunkt villige til at indgå i en aktion uden et FN-mandat. Det kunne man godt gøre dengang.

Efterfølgende da man så skulle have problematikken omkring Irak op til drøftelse i FN, kunne man fra Socialdemokratiets side ikke stemme for det forslag, som der lå, uden et FN-mandat. Så jeg synes nok, at man taler med to tunger fra Socialdemokraternes side i den her sag.